

[Tastesen.]

dette forslag. Det gav kun 13 pct.s tilslutning ved folkeafstemningen. Jeg håber da virkelig, at der i befolkningen i dag er en større forståelse for dette synspunkts rigtighed. Hvis hr. Gudme skulle komme i tanker om på et eller andet tidspunkt at være bannerfører for, at valgretsaldere skal nedsættes, ja, så kan han regne med, at socialdemokratiets tropper vil møde under fanerne.

Med hensyn til den personlige myndighedsalder sagde jeg, at hvor rigtige disse synspunkter end kunne være, ville jeg advare imod, at man blandede det sammen med behandlingen af dette forslag. Jeg anser selve dette forslag som værende så væsentligt, at vi må se at komme videre med det. Men det udelukker naturligvis ikke, at en række af disse problematikker, der hører til børns retsstilling, når de er 16-17-årige osv., kan drøftes i anden sammenhæng; det gælder for så vidt både folketingets retsudvalg og folketingets socialudvalg.

Birgitte Oxdam (V):

Jeg vil gerne kort have lov til at sige til hr. Glistrup, at da jeg på venstres vegne har udtalt, at gruppen er delt for og imod lovforslaget, så kan det ikke have nogen større politisk rækkevidde, at fremskridtspartiet her mener at kunne finde synspunkter på forslaget, som kan være sammenfaldende med venstres.

Gudme (RV):

Jeg mener at kunne sige mig fri for beskyldningen for at have blandet alt muligt med ind i dette lovforslag. Jeg har trukket én ting ind i debatten, som for mig at se er helt afgørende, og det er spørgsmålet om valgret, og dér har vi både fra ministeren og fra hr. Tastesen fået den tilbagemelding, at man er så rørende enig med os, men man vil ikke. Ministeren sagde, at debatten tydede på, at situationen endnu ikke var der, og hr. Tastesen, der jo ellers plejer at være en modig mand, ville ikke selv føre fanen, men ville hellere følge vor fane. Vi takker for oplysningen og tilrettevisningen. Hvis det er således, at socialdemokratiet vil følge vor fane også i andre henseender, så er det muligt, at man vil møde den dér, hvor den bliver plantet. Vi kommer igen.

Wilhelm (VS):

Det kan lyde besnærende, når ministeren og hr. Tastesen siger, at det er fantastisk fantasifuldt at blande det her sammen med den økonomiske situation og kapitalismens krise. Det ville det vel også være, hvis man kom og sagde meget firkantet, at det her er et bevidst forsøg i den sammenhæng, men det sagde jeg udtrykkelig ikke. Jeg prøvede at fremtrække nogle konsekvenser, der kunne være, og som er specielle i en situation med en økonomisk krise og med en meget usikker beskæftigelsessituation, ikke mindst for disse to årgange, der her er tale om.

Jeg må erklære mig ganske uenig med hr. Tastesen, når han siger, at man må kunne tage stilling til dette her med myndighedsalder uafhængig af konjunkturer. Principielt, ja, og derfor siger vi også principielt ja til nedsættelsen af myndighedsalderen, men man kan ikke se bort fra de følgeproblemer, som har en helt, helt anden størrelsesorden, når konjunkturerne, når beskæftigelsessituationen, når de økonomiske vilkår, når mulighederne for at vurdere ens økonomiske situation et halvt, et helt eller 5 år frem i tiden er så helt anderledes under den nuværende situation, end de ville være under en højkonjunktur.

Jeg har helt konkret trukket frem, men vil forsøge at gøre det endnu mere konkret under udvalgsarbejdet og få de tal på bordet: hvad er rent faktisk erfaringerne fra lige præcis de aldersårgange, der nu er tale om, men som tidligere i en formel umyndighedssituation ved dispensation har søgt om tilladelse til at blive selvejere af nogle af de store forbrugsgoder, dem, hvor man er nødt til at have bestik af sin økonomi år frem i tiden, det være sig parcelhuse eller ejerlejligheder, for det er jo et af de steder, hvor denne lovgivning vil få virkning. Når man ned til 18 år giver mulighed for at stifte gæld, når man ned til 18 år giver mulighed for uden forældrenes samtykke at flytte hjemmefra og etablere sig for sig selv, så er der i dag på boligmarkedet praktisk taget ingen anden mulighed end ejerlejlighederne, det ved man jo godt i socialdemokratiet efter det, man har lavet. På det punkt har man nogle erfaringer i Københavns overpræsidium, og de er ikke uvigtige at have